

155A

oss

Hedninger

imellom

1977

2

GODT NYTT HEDENSK ÅR

Redaksjonen ønsker alle gode hedninger et hjertelig hedensk år. (Redaksjonen består denne gangen av Truls Dahl og Dagfinn Eckhoff.)

Oslohedningene har hatt en flying start på året, med begivenhetsrikt Drammensbesøk og nye utflyktsplaner, vel igang med vårens møtevirksomhet og stadig fler aktive.

TRONDHJEM - HERE WE COME

En liten flokk Oslohedninger planlegger stand og avissalg i Trondhjem lørdag 5. februar. Da gjelder det at så mange Trondhjemmere som mulig blir med på gaten. Kontakt Bård Andresen, Astri Aasens vei 22A for nærmere opplysninger, tlf 35 858. Foranledningen til turen er at Levi Fragell holder innlegg i Studentersamfunnet samme dag mot Eivind Frøen fra sekten Ungdom i Oppdrag.

HEDNINGER - HVOR ER DERE ?

Nå begynner redaksjonen å savne livstegn fra hedninger rundt i landet. Landsstyret får stadig brev fra nye interesserte, og melding om innmeldelser, og av og til drypper det inn en kartoteklapp. Men ellers? Ingenting.

Vi vil høre fra dere. Selv om dere ikke skulle ha masse resultater å skryte av. Selv om det i det hele tatt å bli akseptert som ikke-kristen er den største kampen. Vi vil vite hva du strir med som hedning, hva du syns er viktig - og vi tror at andre hedninger rundt i landet også gjerne vil vite det. Er det noe vi Oslohedninger gjør eller ikke gjør som passiviserer? Velkommen i OHI's spalter!

tro DET -

Neste nummer er i ferd med å avtegne seg på redaksjonens bord - omsider, vil formodentlig de fleste si. Men redaksjonen vil oppfordre folk både i Oslo og rundt i landet til å bidra med mer stoff. Aller viktigst er avsløringer av kristne overtramp. Gå på kristne møter, gå i kirken, notér deg detaljer fra lokalavisene - send oss stoff, eller kom oppom til en prat, hvis du ikke bor for langt fra Oslo.

JULEKLOCKORNA

Klockor ringa i julens helg
köp sälj, köp sälj
de ringa in Julens revelj
köp släng, köp släng

Klockor ringa i slott och koja,
köp goja, köp goja,
manar klappar köpa många,
huckle doja, huckle doja.

Klockor ringa i Lund och Skara,
köp sälj, köp sälj,
människor är en handelsvara,
slit släng, slit släng.

Klockor ringa för herre och slav,
köp sälj, köp sälj,
noga följa kristen bokstav,
köp sälj, köp sälj.

Klockor ringa för präster många,
köp sälj, köp sälj,
tro betyder att pengar fånga,
ding dämg, ding dämg.

Klockor ringa i Julens helg
köp sälj, köp sälj,
på fronten går döden med fläng
skjut släng, skjut släng.

Klockor ringa för egendomslösa,
köpa slösa, köpa slösa,
ty då kan magnaterna pösa,
köp slösa, köp slösa.

Klockor nu ringa för trålar alla,
kämpa lär, kämpa lär,
låt ert gamla profitsystem falla,
kämpa lär, kämpa lär.

Döds-klockor ringa för kapitalismen,
lyckan kommer, ångar gröna,
folket nu bygger socialismen,
ingen dröna, ingen stöna.

EN GOD OCOMMERSIELL JUL OCH
ETT GOTT NYTT ÅR ÖNSKAR

Tage Axelsson

3

vil vi ta TROEN fra folk?

av Dagfinn Eckhoff
innledning på landsmøtets 2. dag

"Om dere ikke tror selv, kan dere ikke likevel akseptere at andre gjør det?"

"Eier dere ikke respekt for folks religiøse følelser?"

"Dere river ned, men bygger ikke opp."

"Vet dere ikke at religionsfrihet er en av menneskerettighetene?"

"Har dere aldri hørt om toleranse? - Om demokratiets spilleregler?"

Slikt hører vi stadig fra folk flest uten særlig ammen foranledning em at vi kaller oss hedninger og stiller oss i opposisjon til kristendommen. Men disse reaksjonene går langt inn i våre egne rekker så snart vi gjør noe som for alvor utfordrer kristentroen. Balansen mellom uangripelig verdighet og farlig provokasjon blir gjerne et haltende kompromiss, og diskusjonene om praksis blir oftest utmattende stormer i vannglass.

Vi kan begynne med å planlegge å sette opp teser på kirkedøra, og så fortsetter krangelen i hissige luftninger på overflaten. Hvis vi ikke skal bli lammet i praksis, må vi ta teorien opp for alvor. Vite hva vi mener med og om religionsfrihet, toleranse og respekt for andres følelser.

Hva er så religionsfrihet? Det ligger i sakens natur at hovedhensikten med sikring av frihet er å beskytte svake parter mot sterke. Og statskirken må jo opplagt beskyttes mot "dominerende krefter" som Hedningsamfunnet.

Grunnlovens § 2 har i de senere år fått et nytt førsteledd som sier: "Alle Indvaanere af Riget have fri Religionsøvelse."

Vi som hedninger har vel neppe noen innsigelser mot at religionsfriheten blir ivaretatt. Vi truer vel neppe noen fra å

gå i kirke heller, eller å lese sin bordbønn, selv om vi skulle driste oss til å følge vår statskirkestifters eksempel og slå opp noen teser på en kirkedør. Saken stiller seg selvsagt annerledes om vi barrikaderer kirkedøra eller knebler presten.

Derimot har vi vår fulle rett til å spørre om staten selv fullt ut praktiserer religionsfrihet ved favoriseringen av den evangelisk-lutherske lære.

Beskyttelsen av religionsutøvelsen faller bort når religionsutøvelsen krenker menneskerettighetene. Myndighetene står selv ansvarlige for å begrense slik religionsutøvelse. I vår statskirke blir dette selvsagt bukken og havressekken omigjen, og Hedningsamfunnets oppgave er klar: Det er ikke bare forsvaret, men en plikt å gripe inn overfor forkynnelse som truer grunnleggende menneskerettigheter. Og det er ikke sjelden dette skjer!

Hver gang presten preker kvinneundertrykkelse, homohat og fordømmelse av oss som ikke tror, bør han avbrytes i menighetens påhør. Han bør ikke få lov å dø i synden med kirkeskattbetalende hedninger på første benk!

Alvorlig diskriminerende forkynnelse bør ikke bare påtales, men også anmeldes. Kirken må ikke kunne unndra seg de plikter og lover som vi alminnelige dødelige må holde oss til.

At slike overtramp finner sted gang på gang er selvsagt uunngåelig fordi Bibelen selv og de andre bekjennelsesskrifter er smekkkfulle av diskriminering, overgrep og vold mot ikke-jøder, kvinner, homofile, hedninger og ikke minst, mot menneskers egenverd og solidaritet.

Det er et spørsmål om ikke Bibelen selv burde anmeldes i menneskerettighetenes navn.

o o o

Hva så med toleranse ?

Bør all religion tolereres ? Bør vi tolerere kvinneforakt og autoritetsdyrkelse, angrep på menneskeverd og samhold, helveteslære og arvesynd ? Hvis tolerans betyr å godta i enhver sammenheng, finne seg i, ikke bry seg med, kan toleransen bli dypt menneskefiendtlig.

Skal vi bruke toleransen som et meningsfylt ord, må den komme svake parter til gode, avvikere, minoriteter. Vi tolererer ikke overgrep.

Tolererer vi da at mennesker går omkring med religiøse vrangforestillinger ?

Har vi respekt for folks religiøse følelser ?

Jeg vet ikke. Respekt er en følelse, og ingen kan forlange følelser av noen.

Respekt er noe man får når man blir imponert. Hvis et menneskes religiøse følelse gjør det i stand til å handle menneskeverdig, gå styrket ut av en krise, så avkrever dette respekt. Men kristendommen får ofte de religiøse til å fornekte livet og frykte døden og dommen. Hvis grunnlaget for den religiøse følelse er angst, blir religionen farlig.

Mennesker som føler seg trygge i sin religion, lar seg ikke skremme av hedenske provokasjoner. Men tvilen vender stadig tilbake hos den kristne. De utrygge, de som stadig må overbevise seg selv for å tro, blir lett provosert. Å dømme etter de reaksjoner vi møter ved bare å stå frem som hedninger, finnes det mange utrygge religiøse. Etter at vi har stått på stand noen ganger og blitt dømt til helvete gang på gang, har vår respekt for den religiøse følelse en tendens til å blekne.

Vårt hovedmål er bevisstgjøring av de livssynsmessig likegyldige til å ta avstand fra kristendommen. Vi unngår ikke samtidig å provosere frem latent angst hos religiøse. Kanskje er det ikke bare galt om angsten blir erkjent, selv om vi ikke må gjøre de religiøses feil om igjen og tro vi kan overta sjelensørgerens rolle. Men kan vi bidra til at hedninger våger å stå åpent frem og vise at man klarer seg vel så godt uten kristendommen, bidrar vi kanskje også positivt til den frigjøring fra autoritære og dogmatiske tanker og følelser som står nevnt i vår formålparagraf.

Barne- gruppa

VI MÅ SATSE PÅ BARNESEKTOREN

Vi håper at en kort orientering om barnegruppens arbeid vil resultere i at flere hedninger melder seg til aktiv innsats. Vi trenger idéer og oppmuntringer.

1. HEDENSK SØNDAGSSKOLE

Vi mangler lokaler
Vi mangler barn

Vi må ha to hovedlærere som kan alternere om å ha ansvaret for søndagsskolen. Hovedlærerne må knytte til seg assistenter som senere kan rykke opp til å bli hovedlærere.

Vi mangler materiell.
Vi mangler penger.

Vi må planlegge innholdet i søndagsskolen, men det er ingen ting i veien for at elevene og lærerne endrer innholdet når det hele har kommet i gjenge.

Eksempler på innhold:

- Sang.
- En bibeltekst leses opp. Læreren kan reise en del enkle spørsmål i forbindelse med teksten for å få elevene til

å oppdage fornufsstridige, overtroiske elementer.

- Læreren kan sammen med de eldste elevene rollespille medmenneskelige problempisoder fra dagliglivet og diskutere ulike måter å løse problemet på. Kanskje kan elevene utvikle samlivs- og samværsregler på et rent fornufsmessig grunnlag.... Ja, ja - ambisiøst - men la oss forsøke.
- Hedenske vitser. Elevene kan plukke ut de St. Peter-vitsene o. a. som de liker best og få dem utgitt i bokform. Titelen "Hedenske vitser og kristent dill" kunne kanskje passe ? Skriv ned hedenske vitser og morsomme småhistorier og send oss disse øyeblikkelig.

2. LØPESEDLER TIL BARN

Vi planlegger en løpeseddel som kan deles ut til barn i småskolen. I tekst og bilder kan vi avsløre visse sider av den kristne overtroen. På baksiden kan vi invitere barna til å skrive til oss. Barna kan hjelpe oss til å dokumentere de kristnes overgrep, og vi kan bli en slags klage-mur i store og små "kristne" saker. Trykkverdige brev kan få plass i Tro DET.

3. BARNEVISER OG VOKSENVISER

Send oss dine eventuelle selvlagde Vantro Viser. Vi tar med glede imot noter og tekster.

4. ALTERNATIV LIVSSYNSUNDERVISNING

Vi er skriftlig blitt forespurt av Oslo Komune, Skolesjefen, Pedagogisk senter om å delta i "alternativ livssynsundervisning". Vi har stilt en barnepsykolog til disposisjon for Pedagogisk senter.

Hilsen Barnegruppa

Nytt fra Oslolaget

Oslolaget er stadig levende. Aktiviteten gjør seg nok sterkest gjeldende ved arrangement av åpne møter - gjerne med en som snakker om et aktuelt tema + etterføl-

gende diskusjon og sosialt samvær. Etter landsmøtet har vi hatt Trygve Bull som kåserte om arbeiderbevegelsen og religionen. Dette var tydeligvis et interessant tema, det kom nærmere 60 mennesker som - om jeg ikke tar feil ikke gikk skuffet hjem.

Før jul snakket Dag Skogheim om juletradisjoner - hedenske og kristne - og styrket oss ytterligere i vår visshet om at julen opprinnelig var (og fremdeles er) en hedensk fest som intet hadde med kristendommen å gjøre.

Standsvirksomheten har blomstret. Vi har slått sterkt til flere steder i byen, og særlig i lille Grensen har det vært vellykket, med livlige diskusjoner og rekordsalg av Tro DET 1/76.

Vi begynner det nye året med en turné: Den åpner med stand i Drammen den 22/1, fortsetter i Hønefoss den 29/1, og den 5/2 reiser en gruppe hedninger til Trondhjem der Levi Fragell skal holde foredrag i Studentersamfunnet. Lørdag formiddag vil det bli stand på en sentral plass i Tr. Hjem. Møtet finner sted lørdag aften og skal være en konfrontasjon mellom Levi og Eivind Frøen - leder av "Ungdom i oppdrag" og sønn av sjømannsprest og djevelutdriver Hans Jacob Frøen. Alle som har lyst til å være med både til Drammen, Hønefoss og Trondhjem er hjertelig velkomne, og de kan ringe kontordagen på torsdager i tiden 17-21, Tlf. 60 35 25. Det kunne være gøy om vi ble mange på disse turene.

Vårens møteprogram kommer antagelig til å se slik ut: (Alle unntatt den første dato er omtrentlige - nærmere underretning vil bli gitt i senere nummer av OHI.)

9. Februar: Arild Karlsen: "I fornufstens grenseland", samtaler med kristne. Samfunnshuset, Arbeidersamfunnets plass 1, Fjortoftsalen, 6 etg. kl. 19.00.

30. Mars: Filmen om den amerikanske vekselspredikanten Marjoe vises i samarbeid med Bærum Filmklubb.

2. Mars: Levi Fragell mot representant for Guds Fred.

20-26. april: Jostein Nyhamar: Noe om arbeiderbevegelsens forhold til kristendommen.

Standsvirksomheten skal fortsette med stands i Oslo etter at vi er kommet tilbake fra Tr. Hjem - første gang 12/2. Nytt nummer av Tro DET vil da forhåpentligvis være kommet.

standen som ble

Høsten -76 kom noe nølende igang med utadrettet virksomhet i Oslo. Men etterhvert fikk vi sikret oss stadig bedre standplasser, takket være søknader i god tid, og vinterkulda som skremte andre gateslitere bort. (Vi er jo så heldige stadig å motta varme ønsker fra kristenfolket om langvarig opphold på et sted der kulda ikke plager noen.)

Vi har tidligere vært vant til, på heldige dager, å oppleve at livssyn kan engasjere folk en lørdags formiddag. Men maken til den tiltrekningskraft livssynsdebatten etterhvert fikk i Lille Grensen mot jule-tider, har vel bare profesjonelle vekkelser kunnet oppvise. Og det uten andre midler enn noen skarve hedninger og en tomkasse.

Teknikken ble utviklet av Arild Karlsen, vår fødte provokatør. Det han måtte mangle i kristendomskunnskap, tar han igjen med enkel logikk og slående bilder, mer eller mindre saklig argumentasjon og en utrolig evne til å terge opp troende som ikke troende til å kaste seg inn på arenaen.

Full av engstelse og komplekser mot å stikke seg ut, sier han selv, trenger han en halvtime til å "kvanne" seg opp og få debatten igang. Men så slår han også til. Rundt femti mennesker har til tider samlet seg rundt ølkassa til Arild, og enkelte har blitt stående i tre timer, dels aktive i debatten, dels ettertenksomt lyttende. I vinterkulde og julerush. Myten om nordmannen som gir faen i livssyn har slått store sprekker. Kanskje er det bare skyheten som står i veien?

"Kjøp hedningsamfunnets blad - lesning som får Jesus til å dette av korset", er et av de ubeskjedne omkvæd som får troende til å samle seg og løpne på tungebåndet, mens troløse i det minste slakker på farten. "Julens glade budskap - det fins ikke no' helvete, og du klarer deg uten Jesus," er et annet slagord som neppe kan kritiseres for overdreven fin-kultur, men som hjelper godt til med å få debatten igang.

ULOVLIG FRILUFTSMÖTE

Debattplanet varierer sterkt - fra fysiske provokasjoner (en aggressiv tilskuer, sjømann, møter stadig opp og prøver å jage oss fra stedet) til teologiske diskusjoner (en metodistprest hevder at Johannesevangeliet ble skrevet av apostelen Johannes, til våre protester). Svært vanlig er langvarige og høylydte vitnesbyrd fra bokstavtro pinsevenner og andre fundamentalister. Betydningen av denne debatten ligger ganske sikkert først og fremst i hva motparten får seg til å si - hvordan hverdagskristendommen gir seg uttrykk, med andre ord. Mange tilskuere med et ureflektert forhold til tvil og tro får seg en verdifull tankevekker når de kristne forestillingene dukker opp i mindre velinnpakket form enn fra prekestol og radioandakt.

Sterkest virket nok scenen der tre pinsevenner kom trekkende med en ung pike som hadde en skadet eller misdannet hånd. De lovet å helbrede piken på stedet, ved bønn. Fire par knær på bakken foran tomkassen, mens Arild forkynner miraklet som venter. Tyve minutter tok det før fiaskoen var åpenbar. Femti tilskuere

måtte slå seg til tåls med at tidspunktet ikke passet for Jesus - dette var en troens prøvelse, som de fire proklamerte at de hadde bestått.

Klokka blir tolv, standen pakkes sammen - standtillatelsen er utløpt. Men stemningen er høy, og tillatt gatesalg går strykende. Folk blir stående, debatten fortsetter, gata er fullpakket. Arild er fremdeles midtpunkt på kassa si.

Noen irriterte har klaget til politiet, som stadig vekk har vært innom for å kontrollere at alt foregår i lovlige former. En betjent kommer bort og ber Arild la være å samle folk. Saken diskuteres, folk blander seg i debatten. Den halvfulle sjømannen vil ha politimannen til å fjerne Arild. Betjenten ber Arild pakke sammen, ellers blir han arrestert for ulovlig friluftsmøte. Folk protesterer, han angriper feil mann. Betjenten ønsker ikke offentlig debatt, og får hedningene med seg avsides.

Debatten er altså over, men uttrykket friluftsmøte vekker ettertanke hos aktivistene. Når vårlufta gir mildere klima - hvorfor ikke?

STATSKIRKEN ER ET GAMMELT HUS,
DET ER PÅ TIDE DEN FALLER.

Det norske hedningsamfunn går inn for et snarlig skille mellom stat og kirke. Statskirkesystemet innebærer et brudd på religionsfriheten, og statsreligionen - den evangelisk-lutherske kristendom - er helt uforenlig med elementære demokratiske prinsipper og dermed uakseptabel som ideologisk grunnlag i vårt land. Ved skillet mellom stat og kirke bør det kreves aktiv innmelding fra dem som ønsker å fortsette sitt medlemskap, slik at medlemsantallet gir et realistisk bilde av kirkens tilslutning. Menighetene bør få beholde sine kirkebygg, mens kirkens eiendom forøvrig bør tilfalle staten.

HEDNINGSAMFUNNET OM FORHOLDET MELLOM STAT OG KIRKE.

Det norske hedningsamfunn vil nøye seg med å omtale tre spørsmål som bør vurderes når man skal ta stilling til forholdet mellom stat og kirke: Statskirken og religionsfriheten, kirkens offisielle lære og prinsipielle krav ved et skille mellom stat og kirke. Vi har lagt adskillig vekt på forholdet mellom statens og kirkens ideologi, da ingen andre instanser hittil har valgt å ta opp denne side av saken.

STATSKIRKE OG RELIGIONSFRIHET

Religionsfrihet er et demokratisk grunnprinsipp Norge er forpliktet til å overholde ved sin tilslutning til internasjonale erklæringer og konvensjoner. Vi mener at religionsfriheten må innebære: Frihet til selv å velge livssyn, religiøst eller fritenkersk. Frihet fra religiøs tvang. Offentlig likestilling mellom ulike religioner og livssyn. Dette siste støttes bl. a. av dissenterlovkomiteén i dens innstilling av 1962.

Vår grunnlovsprivilegering av en spesiell kristendomsvariant brukes som argument for offentlig dåp av spebarn, kristen formålsparagraf i barnehaver og skoler, to andakter i radio hver dag, radiohøymesser hver søndag og en rekke andre religiøse programmer i radio og TV. For de fleste mennesker med et ikke-kristent livssyn

fremstår alt dette som utilbørlig religiøs påvirkning. I Lov om trdomssamfunn og ymist anna av 13/6 1969 heter det i § 10 at "ingen må nytta usømelege overtidsgrunnar, lovnader eller trugsmål eller gå fram på onnor misleg vis med føremål å få nokon til å gå inn i eller ut or trdomssamfunn." Mange vil finne det forbløffende at en slik lov i det hele har kunnet bli vedtatt i et land hvor læren om himmel og helvete er grunnlovsfestet.

Vi mener at kristendomsmonopolet er betenkelig nok overfor voksne mennesker. Det blir forkastelig overfor små barn.

Vårt samfunn beskytter barna omhyggelig mot visse sorter ideologisk påvirkning. Prinsippet om beskyttelse av barna som særlig påvirkelige og forsvarsløse, er dessuten grunnleggende i FN's erklæring om barnets rettigheter. Innmelding av spebarn i politiske partier er utenkelig i Norge, mens de færreste reagerer mot kirkens barne-dåp, antagelig på grunn av kirkens livssynsmonopol.

Den kristne formålsparagraf i grunnskolen representerer et annet brudd på den offentlige likestilling mellom ulike religioner og livssyn, som religionsfriheten forutsetter. Hedningsamfunnet mener at kristendomsundervisningen ofte har form av indoktrinering - lærebookene er ensidige, de stiller kristendommen i et særlig gunstig lys, mens andre religioner og livssyn

ofte blir omtalt på en nedsettende og diskriminerende måte, og det gis sjelden eller aldri motforestillinger. En slik undervisningsform ville på ethvert annet fagområde føre til alvorlige protester. Ikke-medlemmer av statskirken har riktignok anledning til fritak fra slik undervisning, men denne retten er for mange rent illusorisk, først og fremst fordi det nesten ikke finnes alternativer. Foreldrene må samtykke og gruppepresset blandt barna gjør at mange føler belastningen ved å søke seg fritatt for stor.

Ut fra dette hevder Hedningsamfunnet at grunnskolen kristendomsundervisning må anses som utilbørlig religiøs påvirkning. Den må erstattes av konfesjonsfri livssynsundervisning uansett forholdet mellom stat og kirke.

Så lenge Grundloven fastsetter den evangelisk-lutherske lære som statens offentlige religion, vil religionsfriheten være begrenset selv om staten gjennom lovgivningen skulle garantere full økonomisk likestilling mellom alle livssynssamfunn, fordi medlemskap i statskirken vil fremstå i folks bevissthet som det normale og mest respektable.

Hedningsamfunnets konklusjon blir at prinsippet om religionsfrihet tilsier at stat og kirke bør skille lag og staten forbli juridisk og økonomisk nøytral i livssynsspørsmål.

STATSKIRKENS IDEOLOGI.

Kristendommen er en autoritær religionsform - en religion der guddommen oppfattes som en utenforstående maktfaktor som griper inn i menneskets skjebne og naturens gang, og som har krav på lydighet, respekt, ærefrykt og tilbedelse. Jo mer allmektig, allvitende og kjærlig guden gjøres, desto mer maktesløst, uvitende og kjærlighetsløst blir mennesket. Den fremherskende følelse er skrøpeligheit, synålighet og frykt. Fordi mennesket helt mister troen på sin egen verdi, mister det evnen til å løse de alvorlige problemer det stilles overfor. Et levende demokrati er avhengig av at folk flest er aktive, selvstendige og kritiske. Kristendommen skaper passive, uselvstendige og ukritiske mennesker, og dette fører til en utthuling av demokratiet, og legger forholdene til rette for en autoritær samfunnsstruktur.

Helt sentralt i læren står en gjennomført dualisme. Gud og Satan, Himmel og Helvete er utslag av denne dualisme, men mest grotesk er inndelingen av menneskeheden i to raser av kvalitativt motsatt karakter. Denne inndelingen bumer i Jesu menneskesyn slik Bibelen fremstiller det. Han skiller mellom gode og onde, rettferdige og urettferdige. Dette skillet skulle forstås på rent ideologisk grunnlag, bestemt ut ifra hvilken stilling den enkelte tar til hans egen person og guddommelighetskrav. Denne stillingtagen blir avgjørende for menneskets skjebne etter døden. Jesu forestilling om livet etter døden, om lønn og straff i det hinsidige, er kirkens offisielle lære den dag idag' En religion som fordømmer sine ideologiske motstandere til en tortur av uendelig varighet, står i grell kontrast til alle de prinsipper vi gjerne hevder ligger til grunn for et demokratisk samfunn.

Kirkens kvinnesyn er et kapittel for seg. Kvinnen har etter Bibelen samme rett til nåde og frelse som mannen, men i verdenslige forhold skal hun lyde sin mann, slik mannen skal bøye seg for Gud. For kvinnen er skapt for mannens skyld, og ikke omvendt. At dette synet fremdeles er særlig utbredt i vårt samfunn, må kirkens historie bære hovedansvaret for. Kirken er fremdeles den største opposent mot at kvinnen selv skal vurdere om hun bør velge å føde sitt barn. Kirken motarbeider den nye loven om likestilling fordi menigheten da blir nødt til å vurdere kvinnelige søkere til prestestillinger, og fordi Menighetsfakultetet må utdanne kvinner på lik linje med menn. Misjonssambandet, et organ i Den norske kirke, gir ikke kvinner stemmerett ved generalforsamling.

Kirkens syn på seksualitet er fremdeles livsfiendtlig og sterkt diskriminerende, og avviker fra mer tolerante og vidsynte holdninger som etter hvert blir mer og mer anerkjent blant fagfolk og almenhet. Fremdeles kan kirken ikke akseptere seksuelle handlinger hos andre enn dem som deres gud skal ha godkjent som ektefolk.

Som man vil skjønne, finner vi liten grunn til å hevde at kristendommen er et etisk høyverdig livssyn som fortsatt bør være vårt ideologiske grunnlag. Vi må tilføye at en etik som er forankret i religiøse dogmer, med lokking og trusler, og gjort avhengig av troen på en gud, ikke kan være

noen høyverdig etikk uansett hvor verdifulle de enkelte moralbud i seg selv måtte være.

Vi mener derfor at staten må forkaste den evangelisk-lutherske lære som ideologisk grunnlag for vår forfatning.

EKSEMPLER PÅ KIRKENS LÆRE.

Vi gjengir her noen sitater fra kirkens lovfestede bekjennelsesskrifter for å belyse vår omtale av kirkens lære:

DOM OG HELVETE

"Våre menigheter lærer at... Kristus ved verdens ende skal vise seg for å dømmes, og at han skal vekke opp alle døde. De fromme og utvalgte skal han gi evig liv og evige gleder, men de ugudelige mennesker og djevlene skal han fordømme til å pines uten ende." Den augsburgske bekjennelse, art. XVII.

"Den som tror og blir døpt skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt." Mark. 16:16.

"Menneskesønnen skal utsende sine engler og de skal sanke ut av hans rike alt det som volder anstøt og dem som gjør urett, og de skal kaste dem i ildovnen, der skal være gråt og tenners gnidsel. Da skal de rettferdige skinne som solen i sin faders rike - han som har øre, han høre." Matteus 13, 41-43.

"For Herrens vrede er over alle hedningefolkene og hans harme over all deres hær; han slår dem med bann, overgir dem til å slaktes ned. Og de som blir drept skal slenges bort, og stanken fra deres døde kroppar skal stige opp og fjellene skal flyte av deres blod." Esaias 34:1-3.

ARVESYND

... alle mennesker som er forplantet på naturlig vis etter Adams fall blir født med synd, det vil si uten frykt for Gud og med ond lyst og begjær, og at denne arvelige brist og sykdom virkelig er synd som fordømmer og også fører med seg den evige død for dem som ikke blir gjenfødt ved dåpen og den hellige ånd... Den augsburgske bekjennelse, art. II.

KVINNEFORAKT

.... "mannen ble jo heller ikke skapt for kvinnens skyld, men kvinnen for mannens skyld."

Paulus 1. Kor. 11:9.

For hustruene

"Kvinnene skal underordne seg sine menn som Herren, likesom Sara var Abraham lydlig og kalte ham herre..."

For enkene

"Den som virkelig er enke og står alene, hun har satt sitt håp til Gud og blir ved i bønn natt og dag. Men den som lever i vellyst, hun er levende død." Luthers lille katekismus.

AUTORITETSDYRKELSE

"Hver sjel være lydlig mot de foresatte øvrigheter!. For der er ikke øvrighet uten av Gud, men de som er er innsatt av Gud." Paulus brev til romerne, 13:1.

For tjenere, tjenestepiker, daglønnere og arbeidere osv.:

"Dere tjenere, vær lydige mot deres herrer etter kjødet, med frykt og beven i eders hjerters enfold, ... Tenk dere at dere tjener Herren og ikke mennesker, og vit at hva godt enhver gjør, det skal han få igjen av Herren, enten han er tjener eller fri mann." Luthers lille katekismus.

I motsetning til den evangelisk-lutherske lære står for eksempel FN's erklæringer og konvensjoner, som går inn for å avskaffe all diskriminering, utrydde dommer, fremme fred og verdensomfattende brorskap.

Det er på tide at det norske folk velger hvilke grunnleggende verdioppfatninger vi vil bygge vårt rettssamfunn på:

Den evangelisk-lutherske tradisjon, eller den humanistiske rettsoppfatning som har overlevet 2000 års kristen forkynnelse.

NÅR STAT OG KIRKE SKILLER LAG.

Utvalgets flertall har gått inn for et skille mellom stat og kirke, men det synes å være en klar forutsetning at kirkens arbeidsvilkår eller økonomi ikke må bli dårligere. Utvalget anser det dessuten rimelig at alle som nå står som medlemmer av statskirken, fortsetter som medlemmer av det nye trossamfunn, hvis de da ikke aktivt melder seg ut. Kirken vil altså ikke miste mange av de privilegier den idag nyter godt av, samtidig som den vil få betydelige fordelene, full disposisjonsrett over egne midler, full indre frihet i bekjennelsesspørsmål og sannsynligvis eiendomsrett til kirkebygningene og de midler som hører inn under Oplysningsvesenets fond. Staten vil på sin side ikke lenger ha noe krav på lojalitet fra kirkens side. Kirken vil derimot kunne virke som en betydelig politisk pressgruppe med 95% av befolkningen som medlemmer. Det norske hedningsamfunn finner det rimelig at staten stiller følgende krav ved et skille:

1. Det må kreves en aktiv handling for å erverve medlemskap i det nye trossamfunn. Det vil gi et realistisk bilde av den tilslutning kirken har i folket.
2. Staten bør likestille alle livssynssamfunn juridisk og økonomisk. Støtte må gis til ikke-religiøse bevegelser på lik linje med de religiøse.
3. Statskirken må juridisk betraktes som en gren av statsforvaltningen - ikke som en selvstendig juridisk person. Følgelig kan den heller ikke inneha eiendomsrett, dens eiendom må betraktes som statseiendom. Dette synet støttes av bl. a. Frede Castberg. Konsekvensen av dette er at alt som hører inn under Oplysningsvesenets fond må tilfalle staten ved et skille. For kirkebygningene stiller det seg anderledes i og med at det uttrykkelig er bestemt at de skal være menighetenes eiendom - dette betyr at de tilhører folk på stedet og står til deres disposisjon. Det er neppe mulig å endre på dette.

ØKONOMI

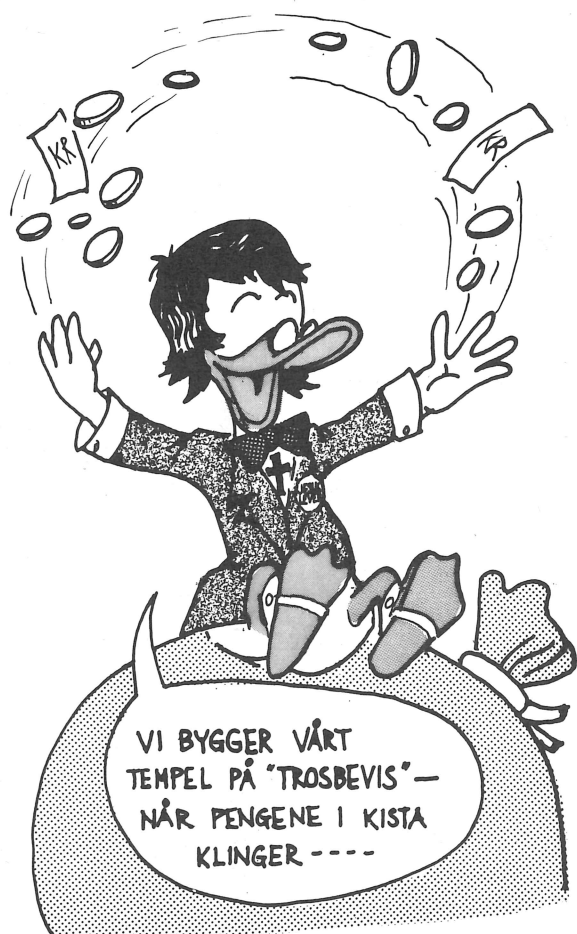
Vi er gått inn i et nytt år, og det innebærer at vi må be dere om å fornye kontingenten. Vi minner om at den ble forhøyet på landsmøtet ifjor, til minimum kr. 15,- for skoleelever og minimum kr. 30,- for andre. Årsaken er den generelle pris- og kostnadsøkning som har funnet sted de siste to årene og som rammer oss ved økte portotakster, trykningsutgifter m. m.

I januar og februar ifjor ble det innbetalt kr. 4.070,- i kontingenter. Medlemstallet 1. februar 1976 var 365. I betraktning av at medlemstallet er steget til ca. 530, budsjetterer vi nøkternt med en kontingentinntekt på kr. 6.500,-. Dette trenges i høy grad til å finansiere trykning av nytt nummer av Tro DET - kostnadsberegnet til kr. 5.300,-, samt utgivelse av flere nummer av OHI ellers i året.

Vi har også planer om en generell opplysningsfolder om Dnhs. De løpesedlene vi hittil har laget, har jo gått på spesielle temaer.

Kontingenten kan betales ved hjelp av det vedlagte postgiro-innbetalingskortet. Som dere vil se er det en ny og forbedret utgave i og med at det på baksiden er oppført abonnement på Tro DET - og bestilling av Vantro Viser. Vi oppfordrer alle våre medlemmer som ikke har tegnet abonnement på Tro DET - , til å gjøre det samtidig med innbetaling av kontingent. Vi ber spesielt om at dere husker å notere om dere ønsker at allerede utkomne nummer skal inngå i abonnementet eller ikke.

De som har meldt seg inn i Dnhs etter 1. november 1976 behøver ikke å betale ny kontingent for 1977. De behøver ikke levere særskilt melding om dette - vi har notert datoen. Vi sender imidlertid blankett til samtlige.

ARIL EDVARDSSEN OG

TALENTFULL SJELEFREELSE

Pinsevennes Wonder Boy og svarte får, Aril Edvardsen, prøvde sine nådegaver mot "kalde østlendinger" - som han kalte dem - i desember. En liten koloni hedninger utstyrt med båndopptager og løpesedler plasserte seg strategisk i kinosalen "Festiviteten" på Mysen for å få med seg stemning og poenger hjem.

Edvardsen hadde kanskje ikke det samme taket på forsamlingen som han åpenbart har på hjemmebane, men han viste avgjort sin klasse som folkeforfører. Med sin bakgrunn i AUF har han et godt utgangspunkt for å treffe arbeidsfolk hjemme, og han appellerer til alle grupper, hippier som etablerte. Han spiller på synd og dommedag, helvetesskrekke og nasjonalisme, og spenner over et register i stemmolum og talegaver som får oss til å tenke på forbilder vi ikke vil nevne.

Etter talen var tiden inne for frelsen. Det tok tid å få folk frem til botsbenken, men etter flere forsøk sto til slutt 25 mennesker i alle aldre fremme ved kinoscenen og tok imot Jesus, hjulpet av Edvardsen, orkestret, hallelujarop og forbønnsfolkets intime småpludder.

LØGNAKTIG ETTERSPILL

Våre løpesedler skapte uektelig også stemning etter møteslutt utenfor Festiviteten, med enkelte episoder som avslørte sant kristent sinnelag. Men like interessant var det å lese i VÅRT LAND senere: hedninger forstyrrer møtet og prøver å hindre folk i å komme frem til botsbenken. Åpenbart står det åttende bud svakt hos redaksjonen og hos Mysens pinsforstander som var intervjuobjektet. Vi fikk nettopp vårt motinlegg i retur, hvor vi bl. a skrev:

.... "Da predikanten lokket og truet forsamlingen frem til botsbenken på slutten av møtet, godt akkompagnert av trekkspill,

hallelujastemning og sugende rytmer, var det fristende å reise seg og protestere - bryte fortryllelsen, starte en vekkelse i egentligste forstand. Da de to småpikene nådde frem til botsbenken og gråtende bekjente sine synder, intimt ivaretatt av pinsemamma, banket hjertet ganske sterkt hos hedningene i salen. Det var fristende å rope ut - "stopp, ikke hør på dem! De små syndene deres er ikke noe å gråte for! Det fins ingen gud eller djevel som vil straffe dere!"

Men vi gjorde det ikke. Vi hørte, vi så og vi husket, men vi lagde ikke bråk. Vi gikk rolig og forbitret ut.

Hedningene har forarget kristne før, og vi kommer til å gjøre det igjen. Vi er vant til at Sannheten hos kristenfolk kan være svært relativ. Derfor kom det ikke som noe sjokk da vi etterpå leste i Vårt Land (14/12-76) at vi skulle ha prøvd å sperre veien til botsbenken samtidig som vi delte ut foldere. Men vi syntes for ordens skyld at folk burde få lese om hva som egentlig skjedde, så vi ringte Vårt Land tre dager etterpå. Vi fortalte at vi hadde vært på Mysen, forholdt oss rolig inne i lokalet, og at vi delte ut løpesedler utenfor. Vi fortalte også at dette provoserte arrangørene til å glemme nestekjærlighetsbudet en stund - man prøvde slag, skubbing og kollektiv hånlatte for å hindre utdelingen. Journalisten vi snakket med hørtes ikke synderlig interessert i denne beriktigelsen, ba oss først sende inn noen ord. Da vi antydte at redaksjonen selv burde sørge for å rette opp feilinformasjonen, lovet han å ta seg av saken.

Siden har vi ikke lest en stavelse, vi. Si oss, ser Herren mellom fingrene med løgn mot de fortapte?"

Saken blir påklaget til pressens faglige utvalg.

HEDNINGER PÅ MYSEN

HEDENSK OG KRISTEN
JUL

I et møte i aulakjelleren 15. desember innledet forfatteren Dag Skogheim over temaet "Juletradisjoner - hedenske og kristne". Han ga eksempler på at mange av våre juletradisjoner, ja til og med tidspunktet for feiringen, ikke er av kristen opprinnelse. Det ble ikke tatt noe fullstendig referat av møtet, men foredraget ble tatt opp på bånd, og interesserte hedninger kan få utlånt kassetten fra hedningsamfunnets bibliotek.

PRESSEMELDING 23/1-77

Hedningsamfunnet anmeldt for "utuktige" ytringer i Drammen

Det kom til tumult og håndgemeng på Bragerens Torg i Drammen lørdag ettermiddag da en gruppe fra Det norske hedningsamfunnet drev anti-kristen propaganda, og solgte sin avis, "tro DET -". Etter en stund ble to av hedningene, arkitekt Dagfinn Eckhoff og barnepsykolog Arild Karlson, anholdt av politiet, anmeldt for "utuktige" ytringer, i henhold til § 211 i straffeloven. Politiet gjorde det samtidig klart at Hedningsamfunnet inntil videre ikke vil få drive sin agitasjon i Drammen politidistrikt.

Fra hedningsamfunnets side har man innlevert anmeldelse mot flere personer som skal ha brukt vold.

TANKER OMKRING ET RELIGIØST MØTE

Sted: Palassteatret.
Tid: Lørdag kveld, kl. 23.
Personer: Ca 200 unge og eldre, hvorav også vi er, 2 hedninger sammen med en kristen pike.

Tidligere på kvelden traff vi henne på Karl Johan mens vi solgte "Tro det -?". Hun ble med opp i Collets gt. for å prate og spise før filmen.

For det er en filmframvisning vi er til stede ved i Palassteatret så sent denne lørdagskvelden. Filmene, "Hvor flyter vannet", er den nest siste i en serie som har gått på sen kveldtid i Oslo i november. En kristen filmuke, som har til hensikt å knytte bånd mellom vitenskapelig forskning og "den høyeste makt".

Hva er det så vi får servert på lørretet? En meget velsoignert middelaldrende amerikaner sitter ved skrivebordet i sitt bibliotek og forteller oss, i forvirrende utakt med den norske dubbingen, om sammenhengen mellom vitenskapen og skapergjerningen.

"Vannet gir oss mennesker liv på hundrevis av måter hver dag, uten vann kunne vi ikke eksistere." "Gud ga menneskene vannet for at de skulle opprettholde eksistensen." Så ser vi bilder fra amerikanske forskningsprosjekter (filmen er selvfølgelig amerikansk), bl.a. av en stor fabrikk som via vitenskapelige metoder destillerer saltvann til ferskvann. "Snart vil menneskene bare drikke destillert saltvann," sier kommentatoren, og fortsetter: "men menneskene kan allikevel aldri nå opp mot GUD. Hver dag destillerer GUD billioner av tonn med saltvann. HANS metoder kan vi aldri nå opp til."

Hva er så dette? Ifølge min oppfatning er det en hensynsløs tilsløring av de faktiske forhold, og en aldeles uholdbar sammenblanding av tekniske data og metafysisk visvas! Filmen inneholder ikke en motforestilling.

Spørsmål: Hvorfor vil mennesket snart måtte være avhengig av selv å destillere sitt drikkevann?

Etter denne gremmende forestilling følger en vise av et av medlemmene i Guds Fred. "Du har intet håp uten Jesus" - den fullkomne fatalisme, presentert av et ungt menneske på 20 år som tror på "kjærlighet".

En preken av en metodistprest (- hva sa han?) Det er aldri mulig å huske et ord av preken. Men jeg husker at jeg hadde lyst til å reise meg og be ham si noe som hadde betydning for menneskene som var i salen, det er lett å bli frustrert av tåketaler.

Visegruppen fra Guds Fred sang til slutt en del av sine "schlägere". Jenta i gruppa har en meget fin og skolelert stemme, og med en personlig framføring blir det en fin opplevelse, selv om tekstene og melodiene ikke er særlig gode. Til slutt ønsker konferansieren takk for i aften, og med en lun, varm stemme henvender han seg til hver enkelt av oss og tilbyr oss å bli igjen til en samtale. Han sier: "Nå er det opp til deg å ta et standpunkt. Det gjelder ikke alle de som sitter ved siden av, bak eller foran deg, men akkurat ditt liv er det det gjelder. Ta et standpunkt."

Det har vi gjort, og rusler fornøyde hjem etter å ha sagt farvel til vår kristne venninne, som vi skal møte igjen.

Gair J.

En person har - tydeligvis i affekt - sendt tilbake til oss vår brosjyre "Helvetet er grunnlovsfestet", med følgende kommentarer: "Verdens ødeleggere. Fordømt PAKK! Fy!! Pakk. Gå og heng dere!" Vedkommende ønsker tydeligvis ikke å melde seg ut av den norske kirke.

MARXISTISK LITTERATUR SOM OMHANDLER RELIGIONEN:

- Lenin: 1. Om religionen. Forlag: Ny Dag, evt. svensk utgave.
2. Utopisk og vitenskapelig sosialisme.
- Engels: Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap.
- Marx: 1. Innledningene til kritikk av den Hegelske rettsfilosofi.
2. Tesen om Feuerbach (finnes i "Marx i ett bind", Pax).
3. Innledningen til forordet til kritikk av sosialøkonomien.
- Feuerbach: Skriftene er vanskelige å få tak i, og vanskelige å forstå.

9977

Religionen er ett søvande gift, som dryps i människors sinnen, och ju mer gift hon får desto sjukare hon blir och som i feber hon yrar, en fanatiker som kommit bort från realitet och gemenskap och behagar sin helige herre och skiljer på syndig och helig. Och att himmelriket är ett fritt klasslöst samhälle hon ägnar ej en tanke, ej heller att den Phule förskräcklige lede Satan är vår tids kapitalism med krigets elände som helvetets glöd. Nej, den kristne i tankar går som av giftets berusning oklara är, ty han blandar samman begreppen himmel, socialism, kapitalism, Gud, Djävul och solidaritet. Hon ryser och kan ej älska sin nästa som är immun emot gift.

Tage Axelsson

Det norske
hedningsamfunnet

Collettsgate 31b, Oslo 1.

Postgirokonto: 3 74 97 28
Kontortid: Hver torsdag kl. 17-21
Telefon: (02) 60 35 25